

KOMMISSIONENS BESLUT

av 21 september 2005

om det statliga stödet nr C 5/2004 (f.d. N 609/2003) som Tyskland avser bevilja Kronoply

[delgivet med nr K(2005) 3497]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/262/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

(4) Tyskland tog ställning genom en skrivelse av den 19 mars 2004 (A/32003).

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

(5) Genom en skrivelse av den 24 maj (A/33878) inkom Luther Menold Rechtsanwalts-gesellschaft mbH med synpunkter på Kronoply's vägnar. Dessa synpunkter översändes till Tyskland den 19 november 2004 (D/58277).

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

2. BESKRIVNING AV STÖDET

2.1. Första anmälan N 813/2000

efter att i enlighet med ovan nämnda artiklar ⁽¹⁾ ha givit berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, samt

(6) Detta beslut är kopplat till stöd N 813/2000 som godkänts av kommissionen för att beviljas Kronoply.

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 22 december 2003 (A/39031) anmälde Tyskland sin avsikt att inom ramen för det sektorsövergripande regionalstödet till stora investeringar ⁽²⁾ (nedan kallat "1998 års sektorsövergripande stödregler") bevilja Kronoply GmbH, Heiligengrabe (Brandenburg), (nedan kallat "Kronoply") ett investeringsbidrag. Stödet registrerades under nummer N 609/03.(7) I enlighet med 1998 års sektorsövergripande stödregler godkände kommissionen den 3 juli 2001 (SG/D/289524) en bruttostödnivå på 31,5 % till förmån för Kronoply för byggnation av en produktionsanläggning för "Oriented Strand Boards" ⁽⁴⁾ (nedan kallade "OSB") i Heiligengrabe, Brandenburg, som är ett stödområde i den mening som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget. Stödnivån fastställdes till 3,5 procentenheter under den högsta tillåtna stödnivån, eftersom den relevanta marknaden definierades som en krympande marknad.

(2) Genom en skrivelse av den 18 februari 2004 (SG/D/200649) meddelade kommissionen Tyskland sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

(8) Kommissionen bedömde justeringsfaktorerna för beräkningen av den högsta stödnivån enligt 1998 års sektorsövergripande stödregler. Detta gav en högsta tillåtna stödnivå på 31,5 % (konkurrensfaktor 0,75; faktorn relation mellan kapitalinsats och arbetstillfällen 0,8 och faktorn regionala effekter 1,5). Därmed uppgick stödet till 35,4 miljoner euro. ⁽⁵⁾(3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning. ⁽³⁾ Kommissionen uppmanade alla berörda parter att inkomma med synpunkter på de berörda stödåtgärderna.⁽⁴⁾ OSB är en träpanel bestående av träfibrer i tre lager, framställd av stor flis huvudsakligen av styvtall. OSB används i träregelstommar, särskilt för upprustning och renovering av gamla byggnader, i industrin för prefabricerade byggnader och förpackningsindustrin.⁽⁵⁾ Stödet består av ett investeringsstöd i form av ett icke återbetalningspliktigt bidrag på 19,92 miljoner euro, som utbetalades på grundval av den tjugonionde ramplanen för förbundsstatens och delstaternas gemensamma initiativ för förbättring av den regionala näringslivsstrukturen samt ett investeringsstöd omfattande 15,48 miljoner euro på grundval av 1999 års investeringsstödsplan.⁽¹⁾ EUT C 258, 20.10.2004, s. 12.⁽²⁾ EGT C 107, 7.4.1998, s. 7.⁽³⁾ Se fotnot 2.

(9) Arbete med att fastställa av konkurrensfaktorn ledde till meningsskiljaktigheter mellan kommissionen och Tyskland. Båda sidor definierade emellertid den relevanta marknaden som varande den för OSB och plywoodprodukter. Tyskland hade först lagt fram studier som visade att denna marknad inte var krympande. Kommissionen betvivlade resultaten av dessa studier, eftersom de utgick från en ovanligt stark ökning av efterfrågan för år 2000 jämfört med tidigare år. Efter upprepade utbyten av uppgifter sänkte Tyskland den anmälda stödnivån från 35 till 31,5 %.

- Genom en skrivelse av den 22 december 2000 (A/40955) anmälde Tyskland sin avsikt att bevilja Kronoply stöd inom ramen för 1998 års sektorsövergripande stödregler.

- Den 3 januari 2001 (D/56400) begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Den 11 januari 2001 möttes företrädare för delstatens Brandenburgs regering, det berörda företaget och kommissionen för samtal. Genom skrivelser av den 9 februari 2001 (A/31359) och den 20 februari 2001 (A/31463) lade förbundsregeringen fram de begärda uppgifterna. Genom en skrivelse av den 9 april 2001 (D/51511) riktade kommissionen ytterligare frågor till Tyskland som besvarades genom en skrivelse av den av den 21 maj 2001 (A/34090).

- Genom en skrivelse av den 19 juni (A/34812) tillkännagav Tyskland en sänkning av stödnivån från 35 till 31,5 %.

- Genom en skrivelse av den 5 juli 2001 (SG/D/289525) meddelade kommissionen att landet inte tänkte resa några invändningar mot stödet.

(10) Genom en skrivelse av den 3 januari 2002 (A/30013) begärde Tyskland en ändring av kommissionens beslut. Tyskland lade fram bevis på att den prognostiserade efterfrågeökningen år 2000 faktiskt inträtt och att marknaden därför inte krympte. Genom en skrivelse av den 5 februari (D/50463) avböjde kommissionen en ändring av sitt tidigare beslut med motiveringen att stödet bedömts på grundval av en korrekt beräkning av alla relevanta faktorer. Närmare besett förelåg följande skäl till att kommissionen inte kunde ändra sig: bedömningen av konkurrensfaktorn byggde på en jämförelse mellan utvecklingen av den konstaterade konsumtionen av den aktuella produkten och tillväxttakten inom tillverkningssektorn åren 1994–1999 samt på en prognos som var korrekt vid tidpunkten för beslutet.

2.2. Andra anmälan N 609/2003

(11) Med den andra anmälan försökte man genom beviljande av ett extra stöd på 3,5 % (i omräknad form 3 939 947

euro) att komma upp i den tidigare avfärdade nivån om 35 %.

(12) Tyskland hävdade att marknadsdefinitionen i den första anmälan N 813/2000 var fel i sak och åberopade sig på artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽⁶⁾ (nedan kallad förordning nr 659/1999), enligt vilken ett beslut på följande grunder kan upphävas: "Kommissionen får upphäva ett beslut [...] om beslutet grundat sig på oriktiga upplysningar som lämnats under förfarandet och som varit avgörande för beslutet."

(13) Medan den relevanta marknaden i den ursprungliga anmälan definierades som marknaden för OSB och plywood, framgick det enligt Tyskland av de nyligen framlagda studierna att det vore lämpligare att definiera den relevanta marknaden som marknaden för OSB och vissa plywoodsegment. Enligt denna nya marknadsdefinition skulle marknaden under den berörda perioden enligt punkt 3.4 i 1998 års sektorsövergripande stödregler inte krympa, och därför måste en oförminskad stödnivå på 35 % beviljas.

2.3. Beslut om att inleda förfarandet

(14) Kommissionen efterkom inte Tysklands begäran att inskränka marknaden på grundval av en annan definition av utbytbara produkter på marknaden för OSB och vissa plywoodsegment.

(15) Kommissionen ansåg inte en ny bedömning av marknaden nödvändig, eftersom det saknades två viktiga element, vilket gav upphov till tvivel om huruvida stödet var förenligt med den gemensamma marknaden.

- Bristande incitament:* Kommissionen hyste avsevärda tvivel på de anmälda stödernas incitamentseffekt, eftersom investeringarna redan gjorts. Om stöden inte fungerar som incitament är undantagsbestämmelserna i artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget för regional utveckling inte tillämpliga.

- Bristande nödvändighet:* Kommissionen hyste allvarliga tvivel på om stöden för redan gjorda investeringar kunde definieras som nödvändiga för främjandet av den ekonomiska utvecklingen inom vissa näringsverksamheter eller regioner i den mening som avses i artikel 87.3 a och 87.3 c. En stödnivå på 31,5 % var tillräcklig för att leda till investeringar i detta fall.

⁽⁶⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1; ändrad genom anslutningsfördraget 2004.

3. SYNPKTER FRÅN TYSKLAND

(16) Tyskland vidhöll att kommissionen behövde göra en ny bedömning av marknaden enligt artikel 9 i förordning (EG) nr 659/1999.

- Stödet skulle ha beviljats inom ramen för det *gemensamma initiativet för förbättring av den regionala näringsstrukturerna* som kommissionen godkänt som regional stödordning. Kommissionen är därför skyldig att pröva huruvida åtgärden följer bestämmelserna i den godkända stödordningen och huruvida den är förenlig med 1998 års sektorsövergripande stödregler. Eftersom det i och med den nya anmälan offentliggjorda stödet följer dessa bestämmelser är stödet entydigt ett investerings- och inte något driftsstöd.
- Förstainstansrätten bekräftade i sitt beslut av den 5 november 2003 i mål T-130/02 (*Kronoply mot kommissionen*)⁽⁷⁾ att det är möjligt att ändra anmälan av ett ytterligare stöd eller ändringar av ett redan beviljat stöd. Därför skulle kommissionen inte kunna definiera det andra anmälda stödet som driftsstöd med motiveringen att projektet redan är avslutat. I annat fall skulle möjligheten till anmälan av ytterligare stödåtgärder – som godkänts av domstolen – inte gälla.

4. SYNPKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(17) Kronoply vidhöll att flera anmälningar för samma investeringsprojekt är möjliga och ansåg sig ha belägg för detta i domar i olika rättsfall:

- Förstainstansrätten bekräftade i sitt beslut i målet *Kronoply mot kommissionen*⁽⁸⁾ att det är möjligt att ändra ytterligare stöd eller redan beviljat stöd: "Det kan dessutom konstateras att det inte finns något hinder mot att de nationella myndigheterna anmäler ett projekt som syftar till att införa ett nytt stöd till förmån för sökanden eller till att ändra ett stöd som denne redan beviljats."
- Denna ståndpunkt försvaras också i förstainstansrättens dom av den 30 januari 2002 i mål T-212/00 (*Nuove Industrie Molisane Srl mot kommissionen*)⁽⁹⁾: "innebär inte beslutet [...] att de italienska myndigheterna är förhindrade att anmäla planer på att införa ett nytt stöd till förmån för sökanden eller att ändra ett stöd som redan beviljats denna."

(18) Kronoply framhöll också att kommissionen måste låta anmälan undergå en saklig prövning och anförde två huvudsakliga skäl till detta:

- Kommissionen kan inte stödja sig på den gamla marknadsbedömningen, eftersom den bygger på en sakligt felaktig marknadsdefinition.

- Kronoply hade inte möjlighet att låta domstolen pröva kommissionens beslut, eftersom det inte var till men för företagets intressen⁽¹⁰⁾.

(19) Kronoply bestred att det förelåg brist på incitament och anförde därför huvudsakligen följande argument:

- Av punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål⁽¹¹⁾ (nedan kallade "riktlinjerna för regionalstöd") framgår det att det kan prövas om incitament föreligger. Där heter det på följande sätt: "Dessutom skall stödordningarna föreskriva att ansökan om stöd lämnas innan projekten börjar verkställas." I och med sin ansökan om stöd från de nationella myndigheterna innan projektet inleddes, uppfyllde Kronoply dessa krav. Således erbjöd stödet önskat incitamentet och det uppfyllde också kriteriet för att det skall vara nödvändigt för att främja den ekonomiska utvecklingen i de områden som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget.
- Kronoply hade hela tiden begärt en stödnivå på 35 %. Sänkningen av nivån för det begärda stödet innebar inte att det inte längre var nödvändigt med ytterligare stöd. Eftersom det formella förfarandet kunde ta så lång tid som 18 månader, var det fördelaktigare för stödmottagaren att genast ta emot den del av stödet som kommissionen godkänt.

5. BEDÖMNING

(20) Efter genomgången av Tysklands och Kronopllys synpunkter vidhåller kommissionen sin ståndpunkt från beslutet om att inleda förfarandet, dvs. att det inte är nödvändigt med någon ny bedömning av marknaden enligt 1998 års sektorsövergripande stödregler, eftersom två principiella villkor för stödet inte är uppfyllda, nämligen incitamenteffekten och nödvändigheten.

5.1. Inga extra stödberättigande investeringskostnader i den mening som avses i riktlinjerna för regionalstöd

(21) Kommissionen anser att föreliggande anmälan N 609/03 (av den 22 december 2003) skall betraktas som separat och den andra som en anmälan av stöd till förmån för Kronoply, som inte ger upphov till några nya investeringar eller arbetstillfällen. Alltså tillkommer inga extra stödberättigande kostnader i den mening som avses i riktlinjerna för regionalstöd, som skulle kunna motivera beviljandet av extra stöd.

⁽⁷⁾ REG 2003, s. II-4857.

⁽⁸⁾ Se fotnot 7, punkt 50.

⁽⁹⁾ REG 2002, s. I-347, punkt 47.

⁽¹⁰⁾ Se fotnot 9, punkt 41.

⁽¹¹⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

(22) Genom sitt beslut SG (2001) D/289524 av den 3 juli 2001 beviljades ett investeringsstöd på 35,4 miljoner euro till förmån för Kronoply. Beslutet fattades på grundval av de uppgifter som då presenterats av Tyskland. Kommissionen beslutade att inte göra några invändningar och beviljade slutligen stödet i enlighet med Tysklands förslag. Beslutet godtogs av Tyskland och Kronoply. Stödet beviljades därefter av de tyska myndigheterna, och Kronoply avslutade sitt investeringsprojekt den 31 januari 2003.

(23) Först arton månader efter kommissionens slutgiltiga beslut – och nästan ett år efter de fullföljda investeringarna – presenterade Tyskland i sin anmälan av den 22 december 2003 en ny marknadsdefinition, och förklarade samtidigt att nya studier visar att det vore lämpligare att definiera den relevanta marknaden som marknaden för OSB och vissa plywoodsegment. Som framgår av beslutet om att inleda det formella undersökningsförfarandet kommer kommissionen under rådande förhållanden inte att revidera sitt tidigare beslut. Kommissionen anser att Tysklands nya marknadsdefinition inte är förenlig med artikel 9 i förordning (EG) nr 659/1999.

(24) I enlighet med förstainstansrättens dom i målet *Kronoply mot kommissionen* anser kommissionen att en medlemsstat kan anmäla ännu ett stöd, ett redan beviljat projekt eller till och med delutbetalningar av ett statligt stöd till ett visst projekt och att kommissionen kan godkänna detta, om det kan påvisas att varje delutbetalning har en incitamentseffekt och är nödvändig. Tyskland har emellertid inte anmält några fler Kronoplyinvesteringar utöver de redan avslutade projekten. Det projekt som skulle finansieras hade dessutom avslutats ungefär ett år före anmälan av det nya stödprojektet. Kommissionen drog därför slutsatsen att den tidigare avfärdade högre stödnivån om 35 % helt enkelt skulle uppnås genom denna andra anmälan, utan att det tillkommer några extra stödberättigande kostnader för vilka stöd om 3 936 947 euro kan beviljas, och utan att någon incitamentseffekt eller nödvändighet föreligger.

(25) Som framgår av förstainstansrättens beslut av den 5 oktober 2003 i mål C-288/96 (*Tyskland mot kommissionen*)⁽¹²⁾ måste kommissionen definiera ett sådant stöd som driftsstöd, eftersom det beviljas utan krav på att stödmottagaren nyttjar det eller att det är avsett för att förbättra mottagarens ekonomiska situation.

5.2. Incitamentseffekt

(26) Kommissionen anser visserligen att det med denna genomgång i tillräckligt hög grad har bevisats att beviljan-

det av ett extra stöd inte kommer att ge upphov till vare sig nyinvesteringar eller incitamentseffekter. Kommissionen vill emellertid gå närmare in på begreppet incitamentseffekter för att kunna besvara Tysklands och Kronoplys synpunkter.

5.2.1. Investeringsprocess

(27) Investeringar i driftsverksamheten måste betraktas som en dynamisk process. Det är viktigt att skilja på förhands- och efterhandsfasen:

- Företag beslutar på förhand huruvida de skall göra en investering i och med att de bygger sina beräkningar på projektets väntade inkomster och kostnader. Om den väntade vinsten med investeringsprojektet ligger över den erforderliga vinstnivån, antar de projektet. Regionalstöd skulle ge ett företag incitament att ändra sitt arbetssätt och investera i regioner, där de annars aldrig skulle ha investerat.

- När investeringen väl genomförd är det svårt att ändra på det i efterhand, eftersom en avsevärd del av investeringen görs i särskilda anläggningar som inte utan vidare kan flyttas till en annan plats. Genom försäljning av sådana anläggningar torde försäljaren förlora en del av sitt investerade kapital.

5.2.2. Förhandsbedömningar av incitamentseffekten utifrån riktlinjerna för regionalstöd

(28) I punkt 4.2 i riktlinjerna för regionalstöd görs följande test för att pröva huruvida stödet har någon incitamentseffekt: stödmottagaren måste ha begärt stöd från projektets början. Om så är fallet utgår kommissionen ifrån att det föreligger en incitamentseffekt.

(29) I sina synpunkter ansåg Tyskland och Kronoply att kriterierna i punkt 4.2 i riktlinjerna för regionalstöd uppfyllts, eftersom Kronoply begärt stöd redan innan projektet inleddes.

(30) Genom testet i punkt 4.2 vill man försöka kontrollera incitamentseffekterna utan att investeringen försenas alltför mycket. En omfattande undersökning av alla ekonomiska aspekter av stödmottagarens investeringsbeslut skulle kunna bli mycket svår och tidskrävande, varigenom också investeringen och regionens ekonomiska utveckling hindras.

⁽¹²⁾ REG. 2000, s. I-8237, punkt 48.

(31) Utslagsgivande vid bedömningen av incitamentseffekten av det extra stödet på 3,5 % är huruvida differensen mellan 31,5 % och 35 % för incitamenteffekterna utgjorde en skillnad och påverkade Kronoplys investeringsbeslut:

- Kronoply kunde inte före investeringen veta hur stort stödet slutligen skulle bli, eftersom bedömningen av justeringsfaktorerna i 1998 års sektorsövergripande stödregler görs av kommissionen. Kronoply kunde alltså inte med säkerhet veta om en stödnivå på 31,5 % eller 35 % skulle beviljas. Därför utgick företaget ifrån att den förväntade nivån, beroende på de möjliga resultatens sannolikhet, skulle komma att ligga mellan dessa båda värden. Kronoply fattade sina investeringsbeslut utifrån det förväntade stödbeloppet.
- Kommissionen noterar att Kronoply beslutade att investera fastän stödets exakta omfattning eller stödnivån inte var fastställd. Dessutom fullföljde företaget investeringen när stödnivån på 31,5 % beviljades. Kronoply var därför uppenbarligen berett att ta på sig risken för en stödnivå på 31,5 %.
- Själva det faktum att Kronoply uppfyllde kraven i punkt 4.2 i riktlinjerna för regionalstöd innebär därför inte självklart att det förväntade värdet av dessa extra 3,5 procentenheter hade en incitamentseffekt.

5.2.3. Efterhandsbedömning av incitamentseffekten på grundval av tillgängliga faktauppgifter

(32) I stället för att gå djupare in på Kronoplys förhandsbeslut, anser kommissionen det vara mer meningsfullt att utgå från fakta. Uppenbarligen beslutade sig Kronoply för att investera och fortsatte också med sin verksamhet, varefter företaget beviljades en stödnivå på 31,5 %. Investeringssprojektet fullföljdes på ursprungligen planerat sätt. Kronoply anpassade heller inte sina investeringar till den lägre stödnivån.

(33) Kronoply kommer inte att ändra sitt förhållningssätt, oavsett om företaget erhåller extra stöd eller ej. Det finns nämligen inget som tyder på att extra stöd skulle få Kronoply att öka produktionen eller utvidga produktionsanläggningarna. Eftersom investeringarna redan genomförts, behöver man heller inte frukta att Kronoply kommer att ställa in produktionen om företaget inte får mer stöd.

(34) Därför har kommissionen kommit fram till att beviljandet av ett stöd på ytterligare 3,5 procentenheter inte har någon incitamentseffekt.

(35) Som redan framgår av beslutet om att inleda förfarandet måste stöd fungera som incitament, om de skall bidra till främjandet av den ekonomiska utvecklingen inom vissa näringsverksamheter eller regioner i den mening som avses i artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget. Om investeringen redan gjorts, vilket är fallet här, ger stödet inte upphov till något sådant incitament, några nyinvesteringar eller nya arbetstillfällen. Därför kan kommissionen inte motivera detta stöd med att det skulle öka nyinvesteringarna eller skapa arbetstillfällen i den mening som avses i artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget. Kommissionen drar vidare slutsatsen att det extra stödet på 3 936 947 euro är ett driftsstöd.

5.3. Stödets nödvändighet

(36) Vad gäller förklaringen i beslutet om att inleda förfarandet, anser kommissionen att nödvändighetsprincipen framgår direkt av begreppet kontroll av statligt stöd. Förutsättningen för att kommissionen skall kunna förklara ett stöd förenligt med artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget är att stödet bidrar till att förverkliga de uppsatta målen, vilka det stödmottagande företaget inte hade kunnat uppnå under normala marknadsbetingelser. Detta ligger i linje med kommissionens normala praxis som bekräftats av Europeiska gemenskapernas domstol i dess dom av den 17 september 1980 i mål 730/79 (*Philip Morris mot kommissionen*).⁽¹³⁾

(37) Som framgår av punkterna 26–35 innebär inte stödet något incitament för nyinvesteringar eller skapande av arbetstillfällen. Stödmottagaren avkrävs varken någon motprestation eller något bidrag för att uppnå mål av gemensamt intresse. Därför rör det sig i detta fall om ett driftsstöd till att täcka de löpande kostnader som Kronoply normalt måste bestrida på egen hand.

(38) Enligt punkt 4.15 i riktlinjerna för regionalstöd är driftsstöd normalt förbjudna. Sådant stöd kan endast undantagsvis beviljas i områden som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget om de kan motiveras med i) att de bidrar till den regionala utvecklingen och ii) deras typ, samt att stödnivån är anpassad till de nackdelar som stödet är tänkt avhjälpa. Tyskland har varken tillhandahållit uppgifter om eventuella nackdelar eller visat hur stödet skulle bidra till den regionala utvecklingen.

(39) Fakta visar att något extra stöd inte behövs, eftersom Kronoply beslutade att fortsätta verksamheten även när bara den lägre stödnivån om 31,5 % beviljats. Detta innebär att Kronoplys affärsverksamhet är lönsam eller att företaget åtminstone inte är hänvisat till extra stöd. Allt extra stöd i detta läge vore en oväntad vinst för Kronoply.

⁽¹³⁾ Rec. 1980, s. 2671.

(40) Kommissionen drar därför slutsatsen att stödet i detta fall också därför är oförenligt med artikel 87.3 a i EG-fördraget, eftersom stödet inte är nödvändigt för den regionala utvecklingen.

(41) Avslutningsvis undersöks det huruvida undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 och 87.3 EG-fördraget är tillämpliga på stödet:

- Undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 i EG-fördraget om stöd av social karaktär, som ges till enskilda konsumenter för att avhjälpa skador som orsakas av naturkatastrofer eller för att uppväga ekonomiska nackdelar som uppkommit genom delningen av Tyskland.
- Inte heller kan stödet betraktas som stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i Tysklands ekonomi i den mening som avses i artikel 87.3 b. Lika litet är det avsett för att främja kultur och bevara kulturarvet i den mening som avses i artikel 87.3 d i EG-fördraget.
- Enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget kan kommissionen godkänna stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Eftersom stödet definierades som oförenligt med artikel 87.3 a i EG-fördraget på grund av både bristande incitamentseffekt och bristande nödvändighet, kan det av samma skäl inte betraktas som förenligt med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

6. SLUTSATS

(42) Kommissionen sluter sig till att det anmälda stödet utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-

fördraget. Eftersom stödet varken fungerar som incitament eller är nödvändigt, kan ingen av undantagsreglerna i artikel 87.2 eller 87.3 i EG-fördraget tillämpas. Stödet är därför ett otillåtet driftsstöd och får därför inte beviljas.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 3 936 947 euro som Tyskland enligt anmälan N609/2003 avser bevilja Kronoply GmbH är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Därför får stödet inte beviljas.

Artikel 2

Tyskland skall inom två månader efter tillkännagivandet av detta beslut meddela kommissionen vilka åtgärder som vidtagits för att följa detta beslut.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdad i Bryssel den 21 september 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen